

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 24 päivänä heinäkuuta 1998,

markkinahintaisen bruttokansantulon muodostamisen yhdenmukaistamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/130/ETY, Euratom 1 artiklan soveltamiseksi toteutetussa liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehtyyn pöytäkirjaan liitetyssä työssä tunnistetuista tietyistä erityisistä taloustoimista

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 2204)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(98/501/EY, Euratom)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon markkinahintaisen bruttokansantulon muodostamisen yhdenmukaistamisesta 13 päivänä helmikuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/130/ETY, Euratom (1) ja erityisesti sen 1 artiklan,

sekä katsoo, että

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteenä olevan liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyn pöytäkirjan soveltamisesta 22 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3605/93 (2) 2 artiklassa oleva BKTmh:n määrittely viittaa direktiivin 89/130/ETY, Euratom 2 artiklassa olevaan määrittelyyn,

komission liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyn pöytäkirjan mukaisesti toimittamien tilastotietojen valvonnan yhteydessä komission on perehdyttävä BKT:seen ja BKTL:oon vaikuttaviin tiettyihin erityisiin taloustoimiin ja arvioitava ne,

liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyn pöytäkirjan soveltamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 3605/93 2 ja 6 artiklan soveltamiseksi on tarpeen selvittää ja täydentää tiettyjä EKT:n toisessa painoksessa annettuja erityisiä taloustoimia koskevia sääntöjä direktiivin 89/130/ETY, Euratom 1 artiklassa olevan BKTmh:n määrittelyn yhteydessä, ja

tässä päätöksessä määrätty toimenpiteet ovat yhdenmukaisia direktiivin 89/130/ETY, Euratom 6 artiklan mukaisesti perustetun komitean antaman lausunnon kanssa,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Direktiivin 89/130/ETY, Euratom 1 artiklan soveltamiseksi BKT:seen ja BKTL:oon vaikuttavat erityiset taloustoimet, jotka on tunnistettu ennen 31 päivää joulukuuta 1997 sekä käsittelymenetelmät, joita jäsenvaltioiden on niihin sovellettava EKT:n toisen painoksen yhteydessä, ovat liitteenä.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on tarkistettava BKT:n ja BKTL:n laskelmansa vuodesta 1994 lähtien ottaakseen huomioon 1 artiklassa mainitut käsittelymenetelmät.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 24 päivänä heinäkuuta 1998.

Komission puolesta

Yves-Thibault DE SILGUY

Komission jäsen

(1) EYVL L 49, 21.2.1989, s. 26

(2) EYVL L 332, 31.12.1993, s. 7

LIITE

I. Alihintaisten joukkovelkakirjalainojen ja nollakuponkilainojen korkojen käsittely**1. Tavalliset joukkovelkakirjalainat**

EKT 1979:ssä (kappale 706) määritellään liikkeellelaskuhetkellä maksetun hinnan ja nimellisarvon erotuksen käsittely tavallisiksi luokiteltujen joukkovelkakirjalainojen osalta (ne, joiden kohdalla erotus on vähäinen):

- lyhytaikaisten joukkovelkakirjalainojen osalta liikkeellelaskuhetkellä maksetun hinnan ja nimellisarvon erotusta pidetään korkoina, jotka on kirjattu joukkovelkakirjalainan liikkeellelaskuhetkellä; tällä erotuksella on siis vaikutusta julkistalouden alijäämään,
- keskipitkien ja pitkäaikaisten joukkovelkakirjalainojen osalta liikkeellelaskuhetkellä maksetun hinnan ja nimellisarvon erotusta ei pidetä korkoina vaan pääomavoittona tai -tappioiden: tällä erotuksella ei siis ole vaikutusta julkistalouden alijäämään.

On syytä tehdä seuraavat erot:

- On erotettava lyhytaikaiset ja keskipitkä-pitkäaikaiset toisistaan: eli kohta 2 jäljempänä.
- On erotettava ne joukkovelkakirjalainat, joiden liikkeellelaskuhetkellä maksetun hinnan ja nimellisarvon erotusta pidetään pienenä (tavalliset joukkovelkakirjalainat) niistä joukkovelkakirjalainoista, joiden kohdalla tämä erotus on suuri (muut kuin tavalliset joukkovelkakirjalainat); eli alihintaiset ja ylihintaiset. Kohta 3 jäljempänä koskee alihintaisia joukkovelkakirjalainoja.

2. Ero lyhytaikaisten ja keskipitkä-pitkäaikaisten välillä

Lyhytaikaisten arvopapereiden maturiteetti on enintään 12 kuukautta.

Tällä taataan, että tavalliset joukkovelkakirjalainat, joiden kohdalla erotus nimellisarvoon nähden on pieni, ovat täydellisesti vertailukelpoisia EU:n jäsenvaltioiden välillä ja EKT 1979:n mukaisia; siten korkojen maksun kirjaamista lyhytaikaisten joukkovelkakirjalainojen osalta ei voida siirtää yhdestä vuodesta toiseen.

3. Alihintaiset joukkovelkakirjalainat

Alihintaiset joukkovelkakirjalainat ovat joukkovelkakirjalainoja, jotka on laskettu liikkeelle nimellisarvoa alhaisempaan hintaan ja niiden korot ovat markkinakursseja alhaisemmat.

Alihintaiksi joukkovelkakirjalainoiksi määritellään lainat, joiden nimelliskuponkikorko on alle 50 prosenttia kokonaistuotannosta joukkovelkakirjalainan erääntyessä (laskettu liikkeellelaskuhetkellä maksetusta hinnasta).

Alihintaisten joukkovelkakirjalainojen osalta liikkeellelaskuhetkellä maksetun hinnan ja nimellisarvon erotus käsitellään korkoina ja nämä korot on kirjattava joukkovelkakirjalainan erääntyessä. Tämä käsittely on johdonmukainen jo tehdyn nollakuponkilainojen koskevan päätöksen kanssa.

4. Nollakuponkilainojen korkojen käsittely

Liikkeellelaskuhetkellä maksetun hinnan ja nimellisarvon erotusta käsitellään korkoina; nämä korot on kirjattava joukkovelkakirjalainan erääntyessä.

II. Indeksisidonnaisten arvopapereiden käsittely

Indeksisidonnaisia joukkovelkakirjalainoja käsitellään kahdella eri tavalla riippuen siitä, ovatko arvopaperit sidottuja kuluttajahintaindeksiin vai rahoitusvaroihin kuten ulkomaanvaluuttaan tai kultaan.

Jos joukkovelkakirjalaina on sidottu kuluttajahintaindeksiin, indeksikehityksestä johtuva pääoman kasvu on käsiteltävä korkoina. Tämä korko on kirjattava joukkovelkakirjalainan erääntyessä.

Jos joukkovelkakirjalaina on sidottu rahoitusvaroihin, kuten ulkomaanvaluuttaan tai kultaan tästä johtuvaa pääoman kasvua ei käsitellä korkoina vaan pääomavoittona tai -tappioiden, kuten tilanne ulkomaanvaluutassa liikkeellelaskettujen arvopapereiden kohdalla.

III. Talletuksista ja muista EKT 1979:n kattamista rahoitusinstrumenteista saatu pääomitettu korko

Korot ja pääoma kirjataan erikseen ja pääomitettu summa kirjataan silloin kun maksut erääntyvät eikä jaeta sitä useammalle ajanjaksolle. Toisin sanoen sellaisten talletusten ja rahoitusinstrumenttien osalta, jotka edustavat institutionaalisten yksiköiden velkoja, pääomitetut korot kirjataan institutionaalisten yksiköiden menoihin, silloin kun ne maksetaan näiden rahoitusinstrumenttien hallussapitäjille.

IV. Useassa eri erässä liikkeelle laskettujen joukkovelkakirjalainojen (fungible bonds) käsittely ("coupons courus")

Näiden joukkovelkakirjalainojen osalta (arvopaperit, jotka on laskettu liikkeelle eri ajankohtina ilman että kupongin maksupäivää muutetaan) kerääntynyttä kuponkikorkoa käsitellään lyhytaikaisena velkana ja se kirjataan "siirtosaamisiin ja -velkoihin" (Koodi F72 EKT79).

Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, kun institutionaalinen yksikkö laskee liikkeelle joukkovelkakirjalainan useassa erässä, mutta vain samalla korkokupongilla, nostaa hallitus uusien erien emissiohintaa, jotta se voi maksaa samaa korkoa kaikille joukkovelkakirjalainan hallussapitäjälle. Joukkovelkakirjan sen ensimmäisen liikkeellelaskuhetken hinnan ja sen toisen liikkeellelaskuhetken hinnan välinen erotus kirjataan lyhytaikaisena velkana toisen liikkeellelaskun merkitsijöihin nähden, ja se maksetaan kupongin erääntyessä.

V. Lineaariset joukkovelkakirjalainat

Lineaariset joukkovelkakirjalainat kuten edellisen kohdan velkakirjalainat (fungible bonds) lasketaan liikkeelle useassa erässä eli sama nimelliskorko sekä samat erääntymispäivät kuponkikoron ja takaisinmaksujen osalta.

Lineaarisille joukkovelkakirjalainoille on ominaista, että eriä voidaan laskea liikkeelle monen vuoden kuluttua ensimmäisestä liikkeellelaskusta. Ne voidaan tällöin laskea liikkeelle huomattavaan ali- tai ylihintaan, mikä johtuu markkinakorossa ensimmäisen liikkeellelaskun jälkeen tapahtuneista muutoksista.

On tehtävä ero nimellishinnan ja liikkeellelaskuhetkellä maksetun hinnan välillä (diskontto tai preemio) uuden erän liikkeellelaskuhetkellä. On tehtävä ero kahdentoista kuukauden kuluessa ensimmäisestä liikkeellelaskuhetkestä liikkeelle laskettujen erien ja niiden erien välillä, jotka on laskettu liikkeelle yli kahdentoista kuukauden kuluttua ensimmäisestä liikkeellelaskuhetkestä.

Kunkin kahdentoista kuukauden kuluessa ensimmäisestä liikkeellelaskuhetkestä liikkeelle lasketun erän osalta nimellishinnan ja liikkeellelaskuhetkellä maksetun hinnan (diskontto tai preemio) erotusta käsitellään pääomavoittona tai tappioidena.

Yli kahdentoista kuukauden kuluttua ensimmäisestä liikkeellelaskuhetkestä liikkeelle lasketun erän osalta nimellishinnan ja liikkeellelaskuhetkellä maksetun hinnan (diskotto tai preemio) erotusta käsitellään korkoina.

VI. Rahoitusleasing

Kaikkia leasingmuotoja on käsiteltävä samalla tavoin kuin käyttöleasingiä. Tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, jos institutionaalinen yksikkö myy kiinteistön tai muun käyttöomaisuuden ja vuokraa sen aikomuksenaan saada se takaisin leasingin päätyttyä (tässä toiminnassa on useita samoja piirteitä kuin rahoitusleasingissä), on tätä käsiteltävä kuin se olisi käyttöleasing. Siten kiinteistön myynnistä saadut tulot kirjataan tuloiksi, jotka supistavat alijäämää. Takaisinostovelvollisuus leasingin päätyttyä muodostaa vastuusitoumuksen, jota ei kirjata institutionaalisten yksiköiden velkaan.

VII. EY:n lukuun toimivien kansallisten laitosten luokittelu (EMOTR jne.)

Sellaiset institutionaaliset yksiköt, jotka harjoittavat markkinoita säätelevää toimintaa ja jotka jakavat tukia luokitellaan seuraavasti: jos ei voida erottaa toisistaan niitä institutionaalisia yksiköitä, jotka harjoittavat markkinoita säätelevää toimintaa ja niitä jotka jakavat tukia, on nämä laitokset luokiteltava julkisyhteisöjen sektoriin, jos niiden vastattavaksi tulevat kulut markkinoiden säätelytoimissa ovat alle 80 prosenttia kokonaiskuluista.

VIII. Korkoswapit (vaihtosopimukset) ja valuuttaswapit

Korkoswapien osalta kirjataan ainoastaan kahden swapista sopineen osapuolen nettokoron maksut (tulot).

Valuuttaswapien osalta ulkomainen valuuttalaina pitäisi arvioida valuutan vaihtokurssin mukaisesti eikä swap-sopimuksessa sovitun vaihtokurssin mukaisesti.

IX. Eläkerahastot

Tietyt eläkerahastot, jotka rahoittavat vakuutusetuudet pääasiassa jakoperusteisesti ja vähemmässä määrin rahastointiperusteella, on luokiteltava ”julkisyhteisöjen sosiaaliturvarahastot” alasektoriin.

Luokittelukriteerit ovat seuraavat: nämä rahastot ovat institutionaalisia yksiköitä, joilla on täydellinen kirjanpito ja itsenäinen päätösvalta ja ne rahoittavat vakuutusetuudet riippumatta yksittäisestä riskistä, mikä tarkoittaa, että palkansaajien eläkejärjestelmät on rakennettu kollektiivisen rahoitustaseen periaatteelle.
